

hed til at se disse regler den 16. december 1988 kl. ca. 16 eller få timer før afgivelsen af nærværende tillægsbetænkning, der er første chance for det overvejende antal af folketingsmedlemmerne for at blive bekendt med nydannelsen. Arbejdsministeren har oplyst, at forslaget indeholder »mange nye spændende aspekter«. Dette har unægtelig også været etiketten ved alt det lovsjusk, som ved tidligere lejligheder har været jasket gennem Folketinget til alvorlig skade for masser af mennesker. De mennesker, som de nye ændringsforslag angår, er beskæftiget på det mangfoldige og stærkt forskelligartede danske arbejdsmarked, som ifølge arbejdsministeren ikke har kunnet overskues, før han udfærdigede ændringsforslagene. De pågældende har ikke mindste kinamands mulighed for at fremføre deres synspunkter og argumenter over for offentligheden og dermed for Folketinget i de timer, der er tilbage, før der planlægges endelig vedtagelse af ændringsforslagene. Nydannelsen vil meget let også forvolde administrativt kaos og stor usikkerhed, når den skal trækkes ned over arbejdslivet med så kort varsel, som den jule-/nytårsperiode, der er frem til ikrafttrædelsesdagen den 1. januar 1989.

Skulle de »mange nye spændende aspekter« virkelig være så fremragende, som arbejdsministeren forventer, kan det ikke gøre særlig stor skade, såfremt der gives en rimelig tid – f.eks. frem til 1. marts 1989 – til, at forslaget kan stå sin prøve over for den kritik, der må ventes, når der bliver tid for befolkningen til nærmere overvejelse.

Fremskridtspartiet håber derfor, at de nævnte ændringsforslag får normal behandling, f.eks. ved, at arbejdsministeren tager dem ud af det foreliggende lovforslag og fremsætter dem som selvstændigt forslag straks i det nye år.

For at tilskynde til sådan rimelig adfærd fra ministerens side vil Fremskridtspartiet gøre sin indflydelse gældende for, at der ikke af Folketinget gives dispensation til hasteekspressbehandling af sagen med tilsidesættelse af forretningsordenens almindelige tidsfrister.

Ændringsforslagene nr. 6, 7 og 8 frembyder problemer af samme karakter, og Fremskridts-

partiets holdning til disse 3 ændringsforslag er derfor den samme.

Fremskridtspartiet vil derimod ikke modsætte sig hastebehandling af lovforslaget i øvrigt (med ændringsforslag nr. 2), såfremt de famøse 7 ændringsforslag trækkes ud af lovforslaget og behandles som selvstændigt lovforslag, der kan fremsættes i måske januar 1989 og derefter folketingsbehandles med de i grundloven foreskrevne 3 behandlinger i det tempo, som flertallet (inden for normale tidsfrister i forretningsordenen og Folketingets praksis) kan styre på ganske samme måde, som tilfældet er ved alle andre nye folketingsforslag, der af forslagsstillerne opfattes som indeholdende »mange nye spændende aspekter«.

Ministeren har oplyst, at de mennesker, der omtales på side 7 i lovforslaget som værende i knibe, vil blive reddet ved gennemførelsen af L 55, således som det foreligger efter 2. behandling – altså uden at de nye uoverskuelige ændringsforslag gennemjages i den korte tid, der er tilbage til folketingsarbejdet i 1988.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV og KRF):

Til § 1

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår », jf. dog § 9«, og som nyt punktum indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbudet skal herudover gives til medlemmer, der mister retten til nedsatte dagpenge efter § 60 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.«

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, FP, RV og KRF):

2) I det under *nr. 2* foreslåede § 1, stk. 4, nr. 3, udgår », jf. § 11«.